

[Gøting.]

for de bilruter, der har størst behov derfor, lettes.

Finansministeren (Kampmann): Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Holmberg har sagt, at denne sag har haft et mærkeligt forløb. Det ærede medlem ved, at jeg var modstander af at nedsætte vægtafgiften, og det var baggrunden for, at det var vanskeligt at komme rutebilejerne til hjælp. Jeg blev så efter forhandling med rutebilejerne klar over, at der var visse ruter, der kunne være i vanskeligheder, og fremsatte mit lovforslag, hvorefter man gav refusion pr. plads. Så kommer jeg over i udvalget, og dér er man ikke helt tilfreds med, at der skal gives refusion på denne måde; man ønskede, at refusionen skulle differentieres — som det nys er sagt — efter sidde- og ståpladser. Så går jeg i forhandling med udvalget og bøjer mig herfor. Vi er således praktisk talt enige. På et meget sent tidspunkt af forhandlingerne kommer så pludselig venstre og de konservative og vil have vægtafgiften nedsat — altså et principielt spørgsmål, man tager op ved denne lejlighed. Jeg tror nok, at jeg vil overlade til det høje ting at dømme om, hvem det er, der driver motorafgiftspolitik i denne sag.

Fuglsang: Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi vil stemme for den lettelse, som lovforslaget indebærer for rutebilerne. Jeg vil dog samtidig sige, at det forekommer mig at være en noget omstændelig måde at gøre det på: først at opkræve pengene og dernæst at refundere dem. Vi har da heller ikke til dato fået nogen redegørelse, som på en fornuftig måde forklarer, hvorfor man har valgt denne indviklede fremgangsmåde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 90 stemmer; 54 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Tilskud til de anerkendte arbejdsløshedskasser m. v.).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 2732, udvalgets tillægsbetænkning i tillæg B. sp. 335).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tillægsbetænkningen.

Uden for tillægsbetænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Aksel Larsen og Lynnerup Nielsen:*

Til § 3.

Stk. 1 affattes således:

„Stk. 1. For så vidt en anerkendt arbejdsløshedskasse træffer bestemmelse derom, ydes der som tillæg til understøttelsen til sådanne medlemmer, der i tidsrummet 1. oktober 1957-31. marts 1958, begge dage inklusive, har været afkontrolleret som ledige i mere end 40 dage, af kassen en ekstrahjælp pr. afkontrolleret dag på 2 kr. for forsørgere og 1 kr. 30 øre for andre forsikrede for indtil 50 dage.“

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Alfred Jensen: Vi står nu foran vedtagelsen af et lovforslag, der indeholder bestemmelser om, at der kan ydes en ekstrahjælp til arbejdsløse, en ekstrahjælp, der kommer til at andrage 100 kr. for forsørgere og 65 kr. for andre forsikrede. Denne hjælp er kærkommen, og meddelelsen om, at den er vedtaget, vil blive modtaget med tilfredshed. Man skal imidlertid ikke se bort fra, at der den dag, da man skal til at gøre dageantallet op for de forskellige arbejdsløse, vil være adskillige, der må konstatere, at de ikke opfylder betingelserne for at få denne hjælp, idet de nemlig ikke vil komme op på en ledighed af 90 dage. Derfor vil der hos dem, der har 88, 85 eller 80 dages ledighed, være utilfredshed med, at der ikke er mulighed for at give dem, der har en så lang ledig-

[Alfred Jensen.]

hed bag sig, del i denne hjælp, og det er klart, at de, der har gået arbejdsløse et par måneder, 2½-3 måneder, også vil stille det spørgsmål: hvorfor skal man gå ledig 90 dage for at opnå denne ekstrahjælp? Til selve brændselshjælpen kræves der dog kun 40 dages ledighed. Derfor vil vi, når vi kommer ud i landet, møde adskillige, der spørger, om man ikke i folketinget har været opmærksom på det misforhold, at man, hvad det første brændselshjælpsbeløb angår, kun skal gå 40 dage for at få del i hjælpen, medens man for at få denne ekstrahjælp skal gå 90 dage. Det er klart, at vi ikke kan stå i den situation, at man i folketinget ikke er opmærksom herpå.

Jeg har ved flere lejligheder rejst dette problem, og jeg ønsker også, at det skal slås fast, at der ikke alene var et parti, der var opmærksom herpå, men at der også var et parti, som mente, at man burde foretage en ændring i lovforslaget, således at det blev muligt for dem, som ikke har gået det fulde dageantal, de 90 dage, at få del i hjælpen. Derfor har vi foreslået, at denne hjælp ydes med et beløb af 2 kr. pr. dag for forsørgere og 1 kr. 30 øre pr. dag for andre forsikrede for hver dag, de har gået ledige ud over 40 dage; det højeste dageantal bliver dog efter vort ændringsforslag 50. Dette har vi søgt at nå frem til ved at foreslå, at § 3, stk. 1, får en anden affattelse og altså skulle komme til at indeholde det, jeg her har refereret. Som man vil se, bliver dette ændringsforslag faktisk synonymt med det, vi havde til afstemning i onsdags, og hvori vi havde foreslået en brændselshjælp på 2 kr. pr. understøttelsesdag.

Jeg ved ikke, om det er nogen tilfældighed, at regeringen, at socialministeren, møder frem med et forslag, der byder de arbejdsløse en ekstrahjælp for den ledighed, de har mellem 40 og 90 dage, på netop 100 kr. Hvis det ikke er nogen tilfældighed, har man formodentlig skelet til det lovforslag, vi havde udarbejdet, hvilket vil sige, at man egentlig finder, at den hjælp, vi mener der bør ydes som brændselshjælp, er rimelig.

Der var i ministerens oprindelige lovforslag en bestemmelse om, at brændselshjælpen skulle kunne ydes efter 20 dages ledighed. Denne bestemmelse blev taget ud

af lovforslaget, fordi den radikale ordfører, det ærede medlem hr. Aage Fogh, mente, det var urimeligt, at man gav sig til at dele op, hvor det kun drejede sig om en ledighed af så kort varighed og det derfor måtte anses for at være mindre heldigt, at man ofrede større beløb her; det ærede medlem mente, at det var bedre, om man, hvis der skulle bruges flere penge, brugte dem til de arbejdere, der havde gået ledige noget længere. Jeg har nu den opfattelse, at man bør give brændselshjælpen dag for dag, så længe ledigheden varer. Vel er jeg klar over, at det her ikke drejer sig om brændselshjælp, men om ekstrahjælp. Vel an — lad os så sige, at de første 40 dage ikke skal deles; der må imidlertid i det ærede medlems udtalelse ligge en forståelse for, at en deling kan være nødvendig, når man kommer ud over de 40 dage; det er derfor helt urimeligt, at man ikke undersøger mulighederne for en sådan deling, og helt urimeligt, at man oprettholder den bestemmelse, som findes i lovforslaget. Det er ud fra denne betragtning, vi har stillet vort ændringsforslag.

Jeg gør opmærksom på, at da det er et subsidiært forslag, indeholder det ikke andre dækningsbestemmelser end dem, der findes i lovforslaget. Vi har ønsket, at kasserne skulle have fuld dækning, men det er der jo ikke tale om i ministerens forslag; dér foreslås der et ekstra tilskud på 5 mill. kr. til en sådan ekstrahjælp; og hvad det kommer til at koste derudover, må kasserne afholde af deres almindelige indtægter eller formue. Det, vi foreslår nu, kommer altså ikke til at koste staten mere; det beløb, staten giver, vil blive det samme. De penge, der skal ofres derudover, vil kasserne altså komme til at ofre, og jeg vil derfor tro, at der skulle være mere forståelse for dette vort subsidiære forslag, end der var for vort oprindelige. Jeg anbefaler det til vedtagelse.

Socialministeren (Bomholt): Da jeg må mene, at det lovforslag, der med 3 udvalgsberettigede partiers tilslutning nu gennemføres ved tredje behandling, indeholder maksimum af det i dag opnåelige, skal jeg afvise det stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Jeg ville jo sætte pris på, om også andre, der har deltaget i behandlingen af det foreliggende lovforslag, ud-

[Alfred Jensen.]

talte sig derom. Jeg føler mig nemlig ikke overbevist om, at det, der ligger på bordet, er maksimum af, hvad der kan opnås. Det forekommer mig, at man burde undersøge sagen mere grundigt, inden man vedtager lovforslaget i den form, det nu har. Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for vort ændringsforslag, så man også kan yde de arbejdsløse, der ikke kommer op på 90 dages ledighed, en ekstraordinær hjælp, idet en sådan, som jeg sagde i min motivering for ændringsforslaget, er hårdt tiltrængt i betragtning af den lange ledighed.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslaget.

Ændringsforslaget af *Alfred Jensen m. fl.* (se sp. 2842)

forkastedes med 133 stemmer mod 6; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Udvalgets ordfører (Peter Ravn): Udvalget har afholdt et møde mellem anden og tredje behandling, og udvalgets flertal, det vil sige socialdemokratiets, det radikale venstres og retsforbundets repræsentanter, indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse, som det foreligger efter anden behandling. Mindretallet, venstres og det konservative folkepartis repræsentanter, kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse. På flertallets vegne anbefaler jeg lovforslaget til vedtagelse.

Lorentzen: Ja, vi har jo deltaget i noget, man kalder et udvalgs-møde. Man kan vel ikke tale om et egentligt møde, ud over at vi fik lov til at komme ind i stuen, for der var jo ingen forhandlingsmuligheder; enhver uden for denne sal, som tror, der har været forhandlingsmuligheder, tager fejl. Det var et diktat, et diktat fra arbejdsløsheds-kasserne. Det har flertallet bøjet sig for, og vi må stemme imod lovforslaget.

Poul Sørensen: På mit partis vegne vil jeg gerne udtale vor beklagelse over, at der ikke har vist sig muligheder for mellem

anden og tredje behandling at få en realitetsdrøftelse i gang om ændringer i det lov-forslag, som nu foreligger til endelig vedtagelse i det høje ting. Vort parti kan ikke medvirke til lovforslagets gennemførelse.

Aage Fogh: Nu da vi står ved den afsluttende behandling af lovforslaget, vil jeg gerne benytte lejligheden til at understrege, at det, der sker ved dette lovforslags gennemførelse, er følgende. Det tilskud, staten tidligere gav til arbejdsløsheds-kasserne i forhold til medlemmernes kontingent, falder bort. Begrebet nødstedte kasser, der fik dækning for 75 pct. af deres udgifter til socialt prægede tilskud, falder bort. Fortsættelseskasserne ophæves. Arbejdsløsheds-fonden nedlægges. Der gives i fremtiden ikke tilskud til kassernes administration. Efter de nye regler gives der for det første tilskud til dagpenge, og tilskuddet står i forhold til ledigheden inden for kassen, sådan at der ved ledighed indtil 6 dage intet gives og derefter ydes tilskud efter en stigende skala. Dernæst gives der 75 pct.s dækning for alle sociale udgifter. Husleje-hjælpen, som tidligere dækkedes med 100 pct., går nu ind under de samme bestemmelser. Dette kommer til at gælde for alle kasser, idet begrebet nødstedte kasser falder bort. Der gives et tilskud pr. medlem, varierende fra 1 kr. til 30 kr. efter ledighed; tilskuddet varierer desuden efter kassernes indtjening, sådan at kasser, hvis medlemmer har over gennemsnitsindtjening, får tilskuddet nedsat med 10 pct. for hver procent, årslønnen ligger over gennemsnittet.

Jeg synes, at disse principper er helt rigtige, og det er derfor ikke alene med tilfredshed, men også med glæde, at jeg kan anbefale at stemme for disse lovændringer.

Dertil kommer, at det problem, vi stod over for med hensyn til Arbejds-mændenes Arbejdsløsheds-kasse, der var ude i vanskeligheder, klares for i år indtil næste år, og at der gives et ekstra tilskud til de langvarigt arbejdsløse i år i lighed med i fjor.

Så føjer jeg til, hvad jeg sagde forleden nogle gange, men gerne vil understrege her ved afslutningen, at jeg er af den opfattelse, at der inden længe vil komme en ændring af arbejdsløsheds-kassernes opbygning, idet det vistnok vil være upraktisk i et moderne samfund at opretholde de 64 kasser; men

[Aage Fogh.]

Jeg har altså ikke anset tiden for at være inde til at gennemføre en sådan ændring.

Alfred Jensen: Vi betragter den lovændring, som nu bliver gennemført, som et fremskridt, men vi vil dog ikke gå så vidt som det ærede medlem hr. Aage Fogh og sige, at problemet de nødstedte kasser er bragt ud af verden. Begrebet nødstedte kasser findes ikke mere i loven, men nødstedte kasser vil der i realiteten også findes fremefter.

Jeg har gjort opmærksom på de besværligheder, som arbejdsmændene fortsat vil stå over for; jeg har gjort opmærksom på, at selv om man efter skitsen havde regnet med, at det maksimale kontingent skulle være 2½ pct. af den gennemsnitlige årsindtægt ved fuld beskæftigelse, kan man ikke efter de regler, der nu fastsættes, komme ned på en sådan kontingentydelse for arbejdsmændenes vedkommende. Den vil fortsat være betydeligt højere. Hvor meget den vil komme til at ligge over de 2½ pct., er jeg ikke i stand til at afgøre, for det afhænger jo dels af kassens økonomiske forhold og af dens ledighedsprocent, dels også af de direktiver, der vil blive givet af arbejdsdirektøren.

Dernæst er der kasser, der kan blive pålagt større kontingentbyrder, end man længe har haft, og det er naturligvis en mangel ved lovforslaget, at der ikke er taget hensyn hertil. Det kunne have været klaret, hvis vort ændringsforslag var blevet vedtaget.

Endvidere beklager vi, at man ikke nåede frem til det beskedne fremskridt, det var at dele brændselshjælpen, så den kunne udbetales ad to gange ved henholdsvis 20 dages og 40 dages ledighed.

Vi må også beklage, at man ikke har taget hensyn til de synspunkter, den kommunistiske gruppe har ført frem, i overensstemmelse med de beslutninger, der er truffet på adskillige forbundskongresser og delegeretmøder, først og fremmest Arbejdsmandsforbundets kongres, om at foretage en graduering af den hjælp, der gives. Jeg har stillet forslag om brændselshjælp, men det drejer sig jo også om forbedringer af andre former for hjælp. Desværre har man ikke villet tage hensyn dertil, og jeg beklager, at man ikke med hensyn til ekstra-

hjælpen har forstået det urimelige i, at man ikke begrænser sig til i hvert fald kun at springe op til 40 dage, men springer helt op til 90 dage.

Trods disse mangler i lovforslaget vil vi dog stemme for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges med 88 stemmer mod 51.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om beskatningen af renteforsikringer m. v.

(Første behandling findes i tidenden sp. 1774, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 311).

Der var stillet 23 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Udvalgets ordfører (Hans Knudsen): Som ordfører for udvalget er det ikke nødvendigt for mig at gøre ret mange bemærkninger til den meget udførlige betænkning, der her foreligger fra udvalget. Betænkningen giver god besked om arbejdet i udvalget og også om det, der gik forud for det egentlige arbejde. Forslaget om at beskatte renteforsikringer m. v. var jo allerede indeholdt i det forslag til årets ligningslov, der blev fremsat den 15. november. Dette afsnit blev imidlertid dengang udskilt af ligningsloven sammen med afsnittet om den særlige beskatning af visse engangsindtægter. Disse to afsnit blev så efter fælles overenskomst mellem udvalget og finansministeren fremsat som to selvstændige lovforslag den 13. december. Derved kunne der opnås en mere